ΒΡΑΔΙΑ Δ'.

Γ'διαίτερά τινα τῶν Κόσμων τῆς Α'φροδίτης, τȣ̃ Ε'ρμοῦ, τȣ̃ Α'ρεως, τȣ̃ Διὸς καὶ τȣ̃ Κρόνȣ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΙΕΤΣΙΟΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Δὲν ἦτον εὐτυχῆ τὰ ὀνείρατα, διατὶ ὅλα παρέςηναν ἕνα τὶ ὁπȣ̃ ὡμοίαζε μὲ ἐκεῖνο ὁπȣ̃ βλέπομεν ἐδὼ ἐπὶ Γῆς. Ε'πέτυχα καὶ ἐγὼ ἁρμόδιον καιρὸν νὰ ἐλέγξω εἰς τὴν Μαρκέζαν ἐκεῖνο ὁπȣ̃ μερικὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα εἶναι συνηθισμένα νὰ κάμνȣν μόνον εἰκόνας ἀλλοκότȣς καὶ πλασματικὰς, ἐλέγχȣν εἰς ἡμᾶς ὅταν βλέπȣν τὰς εἰκόνας μας. Καλό! μᾶς λέγȣν, μὰ αὐτὸ εἶναι ἀπαράλλακτον σὰν ἄνθρωπος καὶ δὲν ἔχει ἴτε ἴχνος κατὰ φαντασίαν. Ε'πρεπε λοιπὸν νὰ ἀποφασισθῶμεν εἰς τὸ νὰ ἀγνοῶμεν τȣ̀ς

χα-

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

χαρακτῆρας καὶ μορφὰς τῶν κατοίκων ὅλων ἐκείνων τῶν Πλανητῶν, καὶ νὰ εὐχαριςηθῶμεν εἰς τὸ νὰ ἐννοήσωμεν διορατικῶς ὅσον δυνάμεθα ἀκολουθοῦντες κατὰ συνέχειαν τὸ ταξίδι τῶν κόσμων ὁποῦ εἴχαμεν ἀρχίσῃ. Εἴχαμεν φθάσῃ δὲ τὴν παρελθοῦσαν βραδιὰν ἕως τὴν Ἀφροδίτην. Εἶναι λοιπὸν βέβαιον, εἶπα τὴν Μαρκέζα, ὅτι ἡ Ἀφροδίτη περιςρέφεται αὐτὴ περὶ αὑτὴν, δὲν εἶναι ὅμως γνωςὸν εἰς πόσον καιρὸν γυρίζει, μήτε ἀκολούθως πόσον διαρκοῦν αἱ ἡμέραι της (ά). Ὅσον δὲ διὰ τοὺς χρόνους της ὁμολογεῖται, ὅτι διαρκοῦσι περίπου τῶν ὀκτὼ μηνῶν, ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ διάςημα τοῦ καιροῦ κυκλοφορεῖ περὶ τὸν Ἥλιον. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἀφροδίτη εἶναι παχεία ἴσια μὲ τὴν Γῆν, ἕπεται ἀκολούθως ἡ Γῆ νὰ φαίνεται εἰς τὴν Ἀφροδίτην μὲ τὸ αὐτὸ μέγεθος ὁποῦ φαίνεται καὶ ἡ Ἀφροδίτη πρὸς ἡμᾶς, τὸ χαίρομαι ὑπερβολι-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΠΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ
Ε.Π.Α. της Κ.Π.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

βολικὰ, ἀπεκρίθη ἡ Μαρκέζα, διατὶ ἐνδέχεται ἡ Γῆ νὰ εἶναι πρὸς τὴν Ἀφροδίτην τὸ Ἄστρον τοῦ ποιμένος, καὶ ἡ μήτηρ τῶν ἐρώτων, καθὼς εἶναι ἡ Ἀφροδίτη πρὸς ἡμᾶς, ὡσὰν ὁποῦ αὐτὰ τὰ ὀνείρατα ἀνήκουν κυρίως μόνον εἰς ἕνα Πλανήτην μικρὸν ὁποῦ νὰ εἶναι εὔμορφος, λαμπρὸς καὶ ἀπαυγάζων, καὶ ὁποῦ νὰ ἔχῃ ἕνα ἀέρα ἐρωτικόν. Εἰς αὐτὸ συγκατανεύω, τὴν εἶπα, μὰ ἰξεύρετε τί εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ δείχνει τὴν Ἀφροδίτην τόσον εὔμορφην ἀπὸ μακρυά; αὐτὸ δηλοῖ ὅτι ἡ Ἀφροδίτη εἶναι πολλὰ φρικώδης καὶ ἄσχημη, ἀπὸ κοντά. Ἐπειδὴ καὶ διὰ τῶν τηλεσκοπείων εἶδαν ὅτι ὁ Πλανήτης αὐτὸς εἶναι ἕνας σωρὸς ὅλος ἀπὸ βουνὰ πολλὰ ὑψηλότερα ἀπὸ τὰ ἐδικάμας, ἐς ἄκρον μητερὰ καὶ εἰς ὀξὺ λήγοντα, καὶ ὡς φαίνεται κατάξηρα, καὶ μὲ τοιαύτην διάθεσιν ἡ ἐπιφάνεια ἑνὸς Πλανήτου εἶναι ἡ μᾶλλον ἁρμοδία ἀπ'

ὅσον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΙΚΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΙΚΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ε.Π. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Π. ΤΗΣ Κ.Τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ὅσον ἐνδέχεται νὰ γίνῃ, εἰς τὸ νὰ ἀντεπιςέλλῃ τὸ φῶς μὲ πολλὴν λαμπρότητα καὶ ζωηρότητα. Ὅθεν ἡ ἐδική μας Γῆ, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιφάνεια εἶναι πολὺ ἁπαλὴ καὶ ἐπίπεδος παραβαλλομένη ὡς πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Ἀφροδίτης, καὶ ἐν μέρει σκεπασμένη ἀπὸ θαλάσσας, ἐνδέχεται νὰ μὴν εἶναι τόσον χαριεςάτη βλέπωντάς την τινὰς ἀπὸ μακρυά. Ἀκόμι χειρότερον, εἶπεν ἡ Μαρκέζα, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ ἤθελεν ἦσθαι βεβαιότατα μία ὑπεροχὴ, καὶ μία χάρις ἰδιαιτέρα διὰ τὴν Γῆν, ὁπῦ μὲ τοιαύτην κατάςασιν νὰ πρείςαται εἰς τὲς ἔρωτας τῶν κατοίκων τῆς Ἀφροδίτης, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ νοιώθεν πολὺ καλὰ τὰς ἐρωτικὰς ἡδονάς. Ὤχ! ἀναμφιβόλως, τὴν ἀπεκρίθην, καὶ ὁ χύδην λαὸς τῆς Ἀφροδίτης ἔπεται νὰ εἶναι συνθεμένος ἀπὸ τὸ Κελαδῶνας καὶ Σιλβάνδρες, καὶ αἱ πλέον κοιναὶ συνομιλίαι των ἀξίζεν ἴσως περισσό-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΔΑΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΙΕΠΙΟΣ
Ε.Δ.Τ.Π.Ι.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ρισσότερον ἀπὸ τὰς πλέον ὡραίας ὁμιλίας τῆς Κλελίας, ἐπειδὴ καὶ τὸ κλίμα εἶναι ἁρμοδιώτατον διὰ τοὺς ἔρωτας, ὡσὰν ὁποῦ ἡ Ἀφροδίτη εἶναι πολλὰ πλησιεςέρα ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὸν Ἥλιον, καὶ ἑπομένως δέχεται καὶ φῶς ζωηρότερον, καὶ περισσοτέραν θερμότητα. Ἡ Ἀφροδίτη εἶναι σχεδὸν εἰς τὰ δύω τρίτα τῆς ἀποςάσεως τοῦ Ἡλίου ἀπὸ τῆς Γῆς (β').

Τώρα βλέπω, διέκοψε τὸν λόγον μ' ἡ Μαρκέζα, πῶς εἶναι διατεθειμένοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀφροδίτης. Αὐτοὶ ὁμοιάζουν μὲ τοὺς Αἰθίωπας Γρεναδίνους, δηλαδὴ ἕνα ἔθνος μικρόσωμον, μαῦρον κεκαυτηριασμένον ἀπὸ τὸν Ἥλιον, γεμάτον ἀπὸ πνεῦμα καὶ θερμότητα, ᾀείποτε ἐρωτικὸν, ὁποῦ συνθέτει ἀδιακόπως ςίχους, ὁποῦ ἀγαπᾷ καθ' ὑπερβολὴν τὴν μουσικὴν, ὁποῦ ἐπινοεῖ καθ' ἑκάςην

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΕΤΡΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

πανηγύρεις, χορὲς καὶ σροφάδας. Μοὶ συγχωρεῖτε νὰ σᾶς ἐιπῶ κερά με, τὴν ἀπεκρίθην, ὅτι δὲν γνωρίζετε τελέως τὲς κατοίκες τῆς Ἀφροδίτης, ἐπειδὴ καὶ οἱ Αἰθίοπές μας Γρεναδίνοι παραβαλόμενοι ὡς πρὸς ἐκένες ἔναι Λάπωνες καὶ Γροεγλανδέζοι κατὰ τὴν κρυότητα καὶ εὐήθειαν.

Μὰ ἄραγε οἱ κάτοικοι τε Ἑρμοῦ τί νὰ ἔναι; αὐτοὶ ἔναι δύω φοραῖς περισσότερον ἀπὸ ἡμᾶς πλησιέσεροι ἐς τὸν Ἥλιον (γ'). Πρέπει λοιπὸν νὰ ἔναι τρελοὶ ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὀξυνοίας. Ὅθεν νομίζω ὅτι δὲν ἔχεν παντελῶς μνημονικὸν, καθὼς καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὲς ἐδικές μας Αἰθίοπάς, οἱ ὁποῖοι ποτὲ δὲν κάμνεν συλλογισμὸν ἐς κανένα πρᾶγμα, ἀλλὰ κινῦνται ἀπροσοχάσως μὲ ἄκραν ὀξύτητα καὶ ταχύτητα, καὶ ἐνεργῦν ἐν πᾶσιν ἁπλῶς καὶ

και-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

καθὼς τύχῃ. Καὶ ἐν συντόμῳ εἰς τὸν Ἑρμῆ εἶναι τὸ τρελοκομεῖον ὅλȣ τȣ̃ κόσμου. Αὐτοὶ βλέπȣν τὸν Ἥλιον ἐννέα φοραῖς μεγαλήτερον ἀπ' ὅσον τὸν βλέπομεν ἡμεῖς, ὁ ὁποῖος τοῖς ςέλλει ἕνα φῶς τόσον δραςήριον ὥςε ἂν ἐκεῖνοι ἤρχοντο ἐδὼ, ἤθελαν ἐκλάβῃ τὰς πλέον φωτεινὰς ἡμέρας μας ὡς ἓν ἀμυδρὸν καὶ ἀσθενέςατον λυκαυγὲς φῶς, καὶ ἴσως δὲν ἤθελαν ἠμπορῇ νὰ διακρίνȣν τὰ ὑποκείμενα. Καὶ ἑπομένως ἡ θερμότης εἰς τὴν ὁποίαν ἐκεῖνοι εἶναι συνηθισμένοι, εἶναι τόσον ὑπερβολικὴ ὥςε ἡ θερμότης ὁπȣ̃ γίνεται ἐδὼ εἰς τὰ βαθύτερα μέρη τῆς Ἀφρικῆς ἤθελε τȣ̀ς παγώσῃ (δ'). Ὡς φαίνεται δὲ τὸ ἐδικόν μας σίδηρον, τὸ ἀσύμι μας καὶ τὸ μάλαγμά μας ἤθελαν λυώσῃ εἰς τὸν ἐδικόν τȣς Πλανήτην, καὶ ἤθελαν τὰ βλέπῃ ὑγρὰ, καθὼς βλέπομεν ἐδὼ συνήθως τὸ νερὸν εἰς ὑγρὸν, μ' ὅλον ὁπȣ̃ εἰς μερικȣ̀ς

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΜΕΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Π.Α της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

καιρὲς τὸ νερὸν εἶναι σῶμα ςερεώτατον. Ὅθεν οἱ κάτοικοι τȣ̃ Ἑρμοῦ δὲν ἤθελαν ὑποπτευθῇ ποτὲ, ὅτι αὐτὰ τὰ ὑγρὰ, ἐξ ὧν ἐκεῖνοι ἴσως ἔχȣν ποταμὲς εἶναι εἰς ἄλλον κόσμον σώματα τὰ πλέον σκληρὰ ἀπ' ὅσα εἰς αὐτὸν γνωρίζȣν. Ὁ χρόνος τῶν κατοίκων αὐτῶν εἶναι τριμηνῖαιος (έ) ἡ διάρκεσις ὅμως τῆς ἡμέρας των δὲν εἶναι γνωςὴ εἰς ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἑρμῆς εἶναι τόσον μικρὸς, καὶ τόσον πλησίον εἰς τὸν Ἥλιον, εἰς τȣ̃ ὁποίȣ τὰς ἀκτίνας σχεδὸν καταβυθίζεται, ὁπȣ̃ διαφεύγει ὅλην τὴν ἐπιτηδειότητα τῶν Ἀςρονόμων, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν ἀκόμι νὰ ἐπιτύχȣν λαβὴν ἀποχρῶσαν ἐπ' αὐτὸν διὰ νὰ παρατηρήσȣν τὴν κίνησιν ὁπȣ̃ πρέπει νὰ ἔχῃ περὶ τὸ ἴδιον κέντρον τȣ. Οἱ κάτοικοί τȣ ὅμως ἔχȣν μεγάλην χρείαν διὰ νὰ τελειώνῃ αὐτὴ ἡ περιςροφὴ εἰς πολλὰ ὀλίγον διάςημα καιρȣ̃, ἐπειδὴ καὶ ὡς φαί-

νε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Ε.Υ. Κατης Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

νεται κεκαυτηριασμένοι καθὼς εἶναι ἀπὸ μίαν κάμινον πυριφλεγέθεσαν ἀπῃωρημένην ἐπάνω εἰς τὰ κεφάλια των, ἀναπνέεν τὴν νύκτα. Εἰς τὸ διάςημα δὲ αὐτὸ τῆς νυκτός των φωτίζονται ἀπὸ τὴν Ἀφροδίτην καὶ ἀπὸ τὴν Γῆν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ τοῖς φαίνωνται πολλὰ μεγάλαι. Τὺς δὲ λοιπὺς Πλανήτας μὲ τὸ νὰ εἶναι περαιτέρω ἀπὸ τὴν Γῆν πρὸς τὸ ςερέωμα, τὺς βλέπεν μικροτέρες ἀπ' ὅσον τὺς βλέπομεν ἡμεῖς, καὶ ἀκολέθως δέχονται ἐξ αὐτῶν πολλὰ ὀλίγον φῶς.

Δὲν λυπῦμαι τόσον πολὺ, εἶπεν ἡ Μαρκέζα, διὰ τὴν ζημίαν αὐτὴν ὁπῦ δοκιμάζεν οἱ κάτοικοι τῦ Ἑρμῦ, ὅσον λυπῦμαι διὰ τὴν ἐνόχλησιν ὁπῦ πάσχεν ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν τῆς θερμότητος, καὶ ἀγαπῦσα μὲ ὅλην με τὴν καρδίαν νὰ τὺς παρηγορήσωμεν ὀλίγον. Ἂς δώσω-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΕΤΣΙΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

σωμεν λοιπὸν ἐις τὸν Ἑρμῆ διεξοδικὰς καὶ δαψιλεςάτας βροχὰς ὁπῦ νὰ τὸν δροσίζυν, καθὼς λέγυν ὅτι γίνονται ἐδῶ ἐις τὺς θερμὺς τόπυς, ἐις τὸ διάςημα τεσσάρων ὁλοκλήρων μηνῶν, σωςότατα ἐις τὰς πλέον θερμὰς ὥρας τῦ χρόνου.

Αὐτὸ ἐνδέχεται, τὴν ἀπεκρίθην, μάλιςα ἠμπορῦμεν νὰ δροσίσωμεν ἀκόμι τὸν Ἑρμῆ καὶ μὲ ἄλλον τρόπον. Εἰς τὴν Κίνα εἶναι τόποι οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν τοπικὴν θέσιν των πρέπει νὰ εἶναι πολλὰ ζεςοὶ, καὶ μ' ὅλον τῦτο ἐκεῖ γίνονται ἐις τὸ διάςημα τῦ Ἰελίυ καὶ Αὐγύςυ μηνὸς τόσον μεγάλαι ψύχραι ἕως ὁπῦ παγώνυν τὰ ποτάμια, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ τῦ ὅτι αἱ ῥηθεῖσαι ἐπαρχίαι ἔχυν πάρα πολὺ νίτρον, καὶ κοντὰ ὁπῦ αἱ ἐξερχόμεναι ἀναθυμιάσεις εἶναι πολλὰ ψυχραὶ, τὰς εὐγάζει καὶ ἡ δύναμις τῆς θερμότητος μὲ μεγάλην

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑθΗΓΗΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΤΣΙΟΣ
ΕΒΑ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

λην δαψίλειαν· ὅθεν ὁ Ἑρμῆς θέλει εἶναι, ἂν θέλετε, ἕνας μικρὸς Πλανήτης ὅλος ἀπὸ νίτρον, καὶ ἀκολούθως ὁ Ἥλιος θέλει ἐφέλκῃ ἀπ' αὐτὸν τὸν ἴδιον τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ ὁποῦ ἠμποροῦσε νὰ τὸν κάμῃ. Τὸ ἀληθέςερον δὲ εἶναι, ὅτι ἡ φύσις ἦτον ἀδύνατον νὰ κάμῃ νὰ ζοῦν ἄνθρωποι, εἰμὴ ἐκεῖ ὁποῦ δύνανται νὰ ζήσουν, καὶ ὅτι ἡ συνήθεια ἑνωμένη μὲ τὴν ἄγνοιαν τοῦ κρείττονος ἐπέρχεται, καὶ τοὺς κάμνει νὰ ζοῦν ἐκεῖ χαριέςατα. Καὶ λοιπὸν ἐνδέχεται νὰ μὴν ἔχουν μάλιςα χρείαν εἰς τὸν Ἑρμῆ οὔτε ἀπὸ βροχάς (ς').

Μετὰ τὸν Ἑρμῆ ἰξεύρετε ὅτι εὑρίσκεται ὁ Ἥλιος, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι τρόπος νὰ θέσῃ τινὰς κατοίκους, ἐπειδὴ καὶ τὸ, διατὶ ὄχι, ἐκεῖ μᾶς λείπει· ἡμεῖς κρίνομεν ἀπὸ τὴν Γῆν ὁποῦ εἶναι κατοικημένη, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα σώμα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΙΠΣΙΟΣ
Ε.Υ. Ιατης Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ματα ὁπῦ εἶναι τῦ αὐτῦ εἴδυς καθὼς καὶ αὐτὴ, πρέπει νὰ εἶναι ἐπίσης κατοικημένα. Ὁ Ἥλιος ὅμως δὲν εἶναι τελείως σῶμα τῦ αὐτῦ εἴδυς ὡσὰν τὴν Γῆν, μήτε ὡσὰν τὲς ἐπιλοίπυς Πλανήτας, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ πηγὴ ὅλυ ἐκείνυ τῦ φωτὸς ὁπῦ οἱ Πλανῆται μόνον τὸ ἀντιπέμπυν πρὸς ἀλλήλυς ἀφ' ὗ τὸ δεχθῆν ἀπ' αὐτόν. Οἱ ὁποῖοι ἠμπορῦν μόνον νὰ κάμυν ὡς εἰπεῖν ἐναλλαγὰς τῦ φωτὸς μεταξύ των, δὲν ἠμπορῦν ὅμως καὶ νὰ τὸ παραγάγυν· ἀλλὰ μόνος ὁ Ἥλιος πηγάζει οἴκοθεν αὐτὴν τὴν πολύτιμον ὑσίαν, ὁπῦ μὲ ἄκραν δύναμιν τὴν διωθεῖ ἀπὸ κάθε μέρος τῦ σώματός τυ, ἡ ὁποῖα ἐκεῖθεν ἐξερχομένη προσβάλλει εἰς κάθε σῶμα ςερεὸν, καὶ ὕτως ἀπὸ τὸν ἕνα Πλανήτην ἕως εἰς τὸν ἄλλον διαῤῥέυν διεξοδικοὶ καὶ ἐκτεταμένοι αὔλακες φωτὸς, οἱ ὁποῖοι ςαυροειδῶς πρὸς ἀλλήλυς συμπί-

πτυν

πτȣν, πολυειδῶς συναπαντȣ̃νται, ἕνας μέσα ἀπὸ τὸν ἄλλον πολυτρόπως διέρχεται, καὶ ὅλοι πρὸς ἀλλήλȣς συμπλέκονται εἰς μυρία διάφορα σχήματα, καὶ σχηματίζȣν θαυμάσια ὑφάσματα ἀπὸ τὴν πλȣσιωτέραν καὶ ἅμα λαμπροτέραν ὕλην ὁπȣ̃ εἶναι εἰς τὸν κόσμον· διὰ τȣ̃το ὁ Ἥλιος εἶναι καὶ τοποθετημένος εἰς τὸ κέντρον, ὁπȣ̃ εἶναι ὁ ἁρμοδιώτερος τόπος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εὐκόλως δύναται νὰ διαμοιράζῃ ἰσομέτρως εἰς ὅλα τὸ φῶς, καὶ νὰ ζωογονῇ τὰ πάντα διὰ τῆς θερμότητός τȣ. Ὁ Ἥλιος λοιπὸν εἶναι ἓν σῶμα ἰδιαίτερον καὶ ξεχωριςόν. Μὰ ποίȣ εἴδȣς σῶμα; αὐτὸ ὁ καθ' ἕνας δυσκολεύεται νὰ τὸ εἰπῇ· ἐπειδὴ καὶ ἐξ ἀρχῆς πάντοτε ἐνόμιζαν ὅτι ὁ Ἥλιος ἦτον ἓν πῦρ ἄκρατον, εἰς τὰς ἀρχὰς ὅμως τȣ̃ πάρόντος αἰῶνος εὐγῆκαν ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀπάτην, μὲ τὸ νὰ παρετήρησαν μερι-

κὰς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

κὰς κηλίδας εἰς τὴν ἐπιφάνειάν τȣ (ζ'). Καὶ ἐπειδὴ εἶχαν ἀνακαλύψῃ ὀλίγον καιρὸν προτήτερα νέȣς Πλανήτας, περὶ τῶν ὁποίων θέλω σᾶς συντύχῃ κατωτέρω, ὤντας ὅλος ὁ κόσμος τῶν φιλοσόφων προκατειλημένος μόνον καὶ μόνον ἀπ' αὐτȣ̀ς, χωρὶς νὰ ἔχȣν ὅλοι τὸν νȣ̃ν τȣς γεμάτον ἀπ' ἄλλο τὶ, καὶ ἐπειδὴ τέλος πάντων οἱ νέοι Πλανῆται εἶχαν ἔμβῃ τότε εἰς καινοφανῆ χρῆσιν, ἔκριναν ὅλοι ἐνταυτῷ ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ κηλίδες ἦτον ἐπίσης Πλανῆται, ὅτι ἐκινȣ̃ντο περὶ τὸν Ἥλιον, καὶ ὅτι ἐξ ἀνάγκης μᾶς ἀπέκρυπταν ἕνα τὶ μέρος τȣ̃ Ἡλίȣ ςρέφοντες πρὸς ἡμᾶς τὸ σκοτεινὸν ἥμισυ μέρος των· καὶ σχεδὸν ὅλοι οἱ φιλόσοφοι κατεγίνοντο νὰ εὐαρεςήσȣν μὲ αὐτȣ̀ς τȣ̀ς καθ' ὑπόθεσιν Πλανήτας τȣ̀ς ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης, οἱ μὲν, δίδοντες εἰς αὐτȣ̀ς τὸ ὄνομα τȣ̃ ἑνὸς Ἡγεμόνος, οἱ δὲ, τȣ̃

ἄλλȣ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΕΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἄλλε, καὶ ἴσως ἐφιλονεικῆσαν πρὸς ἀλλήλες διαμαχόμενοι εἰς ποῖον ἀνήκει τὸ νὰ μείνῃ αὐτεξέσιος κύριος τῶν κηλίδων διὰ νὰ τὰς ὀνομάσῃ καθὼς θέλει.

Παντελῶς δὲν μ' ἀρέσει αὐτὸ, εἶπεν ἡ Μαρκέζα, τὴν παρελθῆσαν ἡμέραν μ' ἔλεγες ὅτι εἶχαν παρονομάσῃ τὰ διάφορα μέρη τῆς Σελήνης μὲ τὰ ὀνόματα τῶν φιλοσόφων καὶ Ἀςρονόμων, καὶ εὐχαριςήθηκα ὑπερβολικά· ἐπειδὴ καὶ εἶναι δικαιότατον, ἀφ' ἧς οἱ Ἡγεμόνες ἔχεν διὰ τὸν ἑαυτόν τες τὴν Γῆν, οἱ σοφοὶ νὰ βαςάξεν διὰ τὸν ἑαυτόν τες τὸν Οὐρανὸν, καὶ νὰ αὐθεντεύεν ἐκεῖ, δὲν ἔπρεπεν ὅμως νὰ συγχωρήσεν καὶ εἰς ἄλλες τὴν εἴσοδον· δόσετέ τες ἄδειαν, τὴν ἀπεκρίθην, νὰ ἠμπορῆν τὐλάχιςον ἐν καιρῷ χρείας νὰ καθυποχρεώνεν εἰς τὲς Ἡγεμόνας τῆς Γῆς κανένα Ἀςέρα, ἢ κανένα μέρος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ε. ΚΑΝΙΤΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΣ
ΕΔΑ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006